

Dylan Thomas: THIS BREAD I BREAK / TEN CHLEB, CO JESZ (tł. Ela Binswanger)

DYLAN THOMAS: TEN CHLEB, CO JESZ

(tł. Ela Binswanger)

Ten chleb, co jesz, to kiedyś kłos,
Ten płyn, co w smak, to obcy sok!
Owoc i plon;
Co ktoś za dnia, lub w winną noc,
To zbiorów grom, to smutek gron.

Raz w tamten czas, tą ciepłą krwią
Tętnił ich miąższ, ozdobna rośl,
Raz był ten chleb
Owsem, w nim wiatr wesoło dął;
Słońce i wiatr ktoś złapał w dłoń.

Ten miąższ, co jesz, ta krew, co ssiesz,
To wyciskanie życia z żył,
Kłos był, sok był?
Korzeń i zmysł, upojny płyn;
Pijesz z mych win, zjadasz mój chleb.

*

DYLAN THOMAS: THIS BREAD I BREAK

This bread I break was once the oat,
This wine upon a foreign tree
Plunged in its fruit;
Man in the day or wine at night
Laid the crops low, broke the grape's joy.

Once in this time wine the summer blood
Knocked in the flesh that decked the vine,
Once in this bread
The oat was merry in the wind;
Man broke the sun, pulled the wind down.

This flesh you break, this blood you let
Make desolation in the vein,
Were oat and grape
Born of the sensual root and sap;

My wine you drink, my bread you snap.